

Dilimiz

İmar ederken dâim yurdumuz ilimizi
Ecdadım nakış nakış işlemiş dilimizi
Kimseler karışmazmış dilimiz töremize
Zorlanmaz gidermiş obamız evimize

Sonradan birileri peydah olmuş aniden
Demişler "durun biraz bir şey var yanlış giden!"
Meğer ne cahilmişiz bilmezmişiz bunları
Ne çare kaptırmışız fark etmeden yuları!

"Bilmezsiniz siz kendi dilinizi nedense
Sizi tembeller sizi yatarsınız elense
Elin adamı gelmiş doldurmuş dilinizi
Kendi kelâmlarıyla ve bükmüş belinizi"

"Durun" dedilerse de kendileri durmamış
Mecburî bir devirim beklemeden başlamış
Birileri durmadan "sözcük" ler saçmış halka
"Eskileri tutmayın kullanmayın sakın ha!"

Sanki kara bir delik eskileri yutuyor
İnsanlar gökten yağın "sözcük" leri tutuyor
Nasıl tutmasınlar ki bu emir büyük yerden
Ardında da sopa var hangi boyda istersen

Yanlış aşu yapılmış meyve ağacı gibi
Dil kurumuş yozlaşmış görünmez olmuş dibi
Nesiller birbirini anlayamaz olunca
Edebiyat ve fikir yatmış boylu boyunca

Geçmişle bağlar kopmuş unutulmuş eserler
Bileni fark edeni almış derin kederler
Ne çare derman olmaz keder derin acıya
Meğerki mazlum halka devlet baba acıya

Nasıl acıyacak ki zulmü eden kendisi
Suçun farkında olsa böyle açık işler mi?
Uzun sözün kısası bu yıkım böyle gider
Durdurmaya ne bizim ne onun gücü yeter

Umurunda da değil sözde ahenk kalmamış
Şarkılarda terennüm türküde renk kalmamış
Ne şiir ne de şair var artık ortalıkta
Koskoca edebiyat koyu bir karanlıkta

Yollarda kala kala bir kaç sevdalı kalır
Onların da dilinde hep şikâyet hep kahr
Sesleri figanları gelse rüzgârla gelir
Varak-ı mihr ü vefa kimse bilmez ki nedir

Artunç İskender